

Sygn. akt: III U 868/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2015r. w O.

sprawy z odwołania L. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania L. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 11.09.2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje L. K. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 września 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku,
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2014 roku pan L. K. (1) złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 11 września 2014 roku odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wnosząc o przyznanie mu renty. W odwołaniu pan podniósł, że decyzja nie jest, nie jest zgodna ze stanem faktycznym. W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że pan w okresie od 16 grudnia 2009 roku do 31 sierpnia 2014 roku pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W związku z upływem okresu, na jaki zostało przyznane świadczenie w dniu 31 lipca 2014 roku wystąpił pan do ZUS z kolejnym wnioskiem o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania lekarz orzecznik ZUS w dniu 13 sierpnia 2014 roku orzekł, że pan jest częściowo niezdolny do pracy, ponieważ jednak zastępca głównego lekarza orzecznika ZUS zgłosił zarzut wadliwości tego orzeczenia sprawa była badana przez komisję lekarską ZUS II Oddział w W., która w orzeczeniu z 4 września 2014 roku ustaliła, że pan nie jest niezdolny do pracy i z tych względów zdaniem ZUS zaskarżona decyzja z 11 września 2014 roku prawidłowo odmawia panu prawa do renty z

tytułu niezdolności do pracy. Z akt rentowych wynika, że ZUS decyzją z 13 lutego 2010 roku przyznał panu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, na okres od 16 września 2009 roku do 31 lipca 2010 roku. Prawo do tej renty było następnie panu przedłużane do dnia 31 sierpnia 2014 roku. W związku z upływem okresu, na jaki zostało przyznane świadczenie w dniu 31 lipca 2014 roku zwrócił się pan do ZUS z wnioskiem o ponowne przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. Z akt ZUS wynika również, że w toku rozpoznawania tego wniosku lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z 9 kwietnia 2014 roku stwierdził, że jest pan częściowo niezdolny do pracy, ponieważ zastępca głównego lekarza orzecznika ZUS zgłosił zarzut wadliwości tego orzeczenia został pan skierowany na badanie przez komisję lekarską ZUS II Oddział w W.. Komisja ta w orzeczeniu z 4 września 2014 roku ustaliła, że nie jest pan niezdolny do pracy i w konsekwencji zaskarżoną decyzję z 11 września 2014 roku ZUS odmówił panu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie Sądu pana odwołanie od tej decyzji jest zasadne. Zgodnie z artykułem 57 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera artykuł 12 ustęp 1-3 tej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zgodnie zaś z artykułem 61 tej ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy. W świetle tych przepisów skuteczność pana odwołania zależała od ustalenia czy od 1 września 2014 roku jest pan nadal, chociażby częściowo niezdolny do pracy. Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, kardiologii i psychologii, Sąd miał, bowiem na uwadze, iż w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych, musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń danej osoby. W opinii z dnia 10 stycznia 2015 roku biegli neurolog R. Z. , kardiolog B. G. , psycholog L. K. (2) wskazali, że występujące u pana schorzenia neuropsychologiczne powodują nadal częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat od daty wstrzymania renty. W uzasadnieniu biegli podnieśli, że z zawodu jest pan inżynierem mechanikiem, pracował pan zgodnie z kwalifikacjami do momentu udaru mózgu w 2008 roku, pracował pan w zakładzie produkcyjnym jako technolog i konstruktor, a w ostatnim czasie przed udarem pełnił pan funkcję kierowniczą. Biegli też wskazali, że do 31 sierpnia 2014 roku korzystał pan z uprawnień rentowych z tytułu częściowej niezdolności do pracy z uwagi na przebyty udar z następstwami w postaci afazji ruchowej i łagodnych zaburzeń poznawczych. Biegli w opinii wskazali, że w kontakcie z panem stwierdzili mowę dyskretnie zamazaną, to jest zniekształconą, ale zrozumiałą, językowo bez poważniejszych deficytów, tempo wypowiedzi powolne z elementami dyskretnego przeciągania niektórych wyrazów lub zacinania się, w treści z zachowaniem wątku. Biegli wskazali, że złożył pan do akt wyniki badań psychologicznych z grudnia 2014 roku i podnieśli, że badania testowe neuropsychologiczne weryfikujące sugerowane w wywiadzie deficyty organiczne były trudne do przeprowadzenia w warunkach posiedzenia komisji z uwagi na wolne tempo rozwiązywania zadań przez opiniowanego i ograniczony czas. W efekcie badany przez 40 minut nie ukończył jednego z testów inteligencji, a uzyskane wyniki jakościowo i ilościowo uplasowały się na niskim poziomie istotnie poniżej oczekiwań dla jego szacunkowego poziomu przed chorobowym i wykształcenia. Nie mniej jednak dostarczone przez pana wyniki rozszerzonych badań neuropsychologicznych z gabinetu psychologicznego Z. O. z grudnia 2014 roku również potwierdziły powyższe spostrzeżenia. W wyniku badania klinicznego i zastosowanych testów stwierdzono nie tylko obniżony proces przyswajania informacji słownych i ekspresji językowej, co można wiązać z rozpoznaną wcześniej afazją i osłabioną pamięcią ruchowo-werbalną, ale także istotnie obniżony poziom funkcji praktyczno-wykonawczych w postaci upośledzonej uwagi i pamięci wzrokowej, wzrokowo-przestrzennej oraz ogólnie zwolnionego tempa reakcji myślowych i motorycznych. W konkluzji, w tej opinii stwierdzono, że z uwagi na osłabione zdolności werbalizacyjne jak też funkcje wykonawcze, percepcyjno-motoryczne przy wcześniejszym wysokim poziomie przed chorobowym nie jest pan zdolny do wykonywania pracy zgodnej z wcześniejszymi kwalifikacjami. Biegłe w całości te wnioski poparły, między innymi w oparciu o własne badania przedmiotowe i przychyliły się do opinii badań

psychologicznych z grudnia 2014 roku. Te wyniki łącznie z wynikami badania przedmiotowego i obserwacjami własnymi biegłych pozwoliły im na wysnucie wniosku, o dalszej pana częściowej niezdolności do pracy na okres 2 lat od 1 września 2014 roku. Biegli wskazali, że może pan wykonywać proste, rutynowe czynności jak to pan czyni obecnie, natomiast nie może pan pracować zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami przed udarem. Do tak sporządzonej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, przy czym organ rentowy wyraźnie wskazał to w piśmie notowanym na 6 marca 2015 roku. Także w ocenie Sądu ta opinia może stanowić podstawę rozstrzygnięcia, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi dostateczną podstawę do oceny czy pan spełnia przesłanki do przyznania prawa do renty. Pobierał pan rentę do 31 sierpnia 2014 roku, a z akt rentowych wynika, że była panu przyznawana ona z uwagi na schorzenia neurologiczne afazję i zaburzenia poznawcze, będące skutkiem przebytego w 2008 roku udaru. Przedmiotem sporu w tej sprawie było to czy począwszy od 1 września 2014 roku jest pan nadal niezdolny do pracy. W ocenie Sądu wykazał pan powyższą przesłankę. Z opisanej wcześniej opinii biegłej wynika jednoznacznie, że stan pana zdrowia nie uległ poprawie. Wniosek taki uzasadniają wyniki badania przedmiotowego i wyniki złożonych badań psychologicznych, na które powołują się biegli w opinii. Z zawodu jest pan inżynierem mechanikiem, pracował pan, jako technolog i konstruktor, pełnił pan funkcje kierownicze. Sąd ma na uwadze, że tego rodzaju praca wymaga sprawności umysłowej, szybkiego kojarzenia i sprawnego podejmowania decyzji, natomiast u pana zaburzone są procesy poznawcze i procesy myślenia. Dlatego słuszny jest wniosek biegłych o pana częściowej niezdolności do pracy. W konsekwencji Sąd w oparciu o artykuł 477 (14) paragraf 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał panu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres orzeczony w opinii biegłych, czyli od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2016 roku. W punkcie drugim Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Tą ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie pana niezdolności do pracy i czasookresu trwania tej niezdolności. Zdaniem Sądu dopiero postępowanie sądowe pozwoliło na ustalenie stanu zdrowia pana, przy czym biegli orzekając częściową niezdolność do pracy wzięli pod uwagę także nową dokumentację medyczną złożoną dopiero przed Sądem, to jest wyniki badań psychologicznych z 29 grudnia 2014 roku i w tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy pana w toku postępowania przed tym organem.